

„Лота прави лом“, Астрид Линдгрен Несташлуци једне Лоте из улице Галамџије

Ово је књига о Лоти. Лота је једна предивна и несташна девојчица. Живи у Галамџијској улици. Једном је отишла од куће и није хтела да се врати. Била је љута, јер је сањала да су јој Јонас и Мија Марија тукли меду. Помислила је да је то стварност.

Када је напустила дом упутила се код тета Берге, која је била њена прва комшница. Тета Берга јој је поклонила лутку која се звала Виола. Та лутка је Лоти била посебно лепа, иако је била стара. Лота је изнајмила поткровље куће своје комшинице у жељи да ту остане заувек и да живи сама. Тим поступком желела је да привуче пажњу својих укућана. Поткровље је постало њена нова кућа, која је била много прашњава. Зато је Лота морала прво да почисти свој нови животни простор. Заједно са тета Бергом померила је намештај. Имала је један креветац за Виолу и један кревет за себе и меду. Убрзо су јој у посету дошли и први гости, Нимансови. Чим је Мија Марија видела шта све Лота има, одмах је почела да се игра с Виолом. Лота је питала Јонаса да ли мама тугује. Он јој је одговорио да мама уопште не осећа тугу, што је Лоти засметало, јер је она писмо и оставила с намером да маму повреди. Желела је да мама буде тужна због расправе коју су имале око џемпера који се Лоти није свидео. У том тренутку се мама појавила и рекла Лоти да би волела да се Лота врати за Божић како би сви били срећни заједно. Лота није пристала да крене са њима. Одлучила је да остане и даље код тета Берге.

Међутим, када је пао мрак легла је у нови кревет. Осећала се тужно. Била је уплашена, јер је окружила тама. Мисли су јој биле код куће. Сада је желела да се врати свом правом дому. Одмах је почела да плаче. Тада је јој је тата дошао и узео је. Када су стигли код куће, ушла је у свој топли кревет и рекла:

„Кад у свом малом дому
останем ноћу сама
к'о слика без рама,
прво упалим малу свећу,
па се увучем у кревет као у врећу,
тад немам никог до мало маче
које, јадно, као и ја тужно плаче“.

Лота је у овој авантури научила да не треба одмах да се љути. Најлепше је увек код куће, чак и када се са неким не слажемо. Мени се ова књига ипак није допала због Лотиног понашања према родитељима и брату. Они нису заслужили такво понашање. Не треба се одмах дурити, већ се послужити жирафећим језиком – језиком мира и лепе комуникације. Добро је што је на крају попустила, али све би се ово избегло да је на почетку одмах размислила добро о својим поступцима.